

ZOMERKAMPOERSLAG ZEEVERKENNERS

Zoals elk jaar gingen ook de zeeverkenners weer op zomerkamp. Dit jaar was het toch een beetje anders..... We gingen niet alleen het verre en onbekende Friesland tegemoet, maar ook samen met een andere groep: De Jacob Andreasgroep uit Den Haag.

Vrijdagmiddag 8 juli was het dan zover; de bootsen en leiding stonden in de startblokken voor vertrek. De boten moesten twee dagen naar Friesland worden gesleept met de sleper Alpha uit Rotterdam, maar eerst moest er naar Zwammerdam worden gegaan. De sleper zou ons zaterdagmorgen vroeg op pikken. De Hagenezen lagen een eind verderop te wachten om aan te sluiten. Na een sightseeingtour door de Amsterdamse grachten en een blik op het nagebouwde schip "de Amsterdam" werd er stevig doorgevaren over het Markermeer en met als eindbestemming van de eerste dag: Enkhuizen. In dit pittoreske stadje waren we gelukkig voor sommige voetballiefhebbers op tijd voor de wedstrijd. Na een zeer korte nacht was het 's ochtend weer vroeg op. Nu volgde het volgende avontuur: HET IJSSELMEER. Hier werden pannenkoeken gebakken, spullen overgegooid en een watergevecht gehouden. Op de Friese meren aangekomen werd er een zwempauze ingelast. Na vermaak met een andere zeeverkennersboot werd er verder gezeild. Aangekomen op het terrein werden tenten opgezet, gegeten en de rest van de groep verwelkomd; deze waren per auto met uitgebreide toeristische route door het wonderschone Friesland vervoert. De ouders kregen hun welverdiende kopje koffie met koek (zolang deze niet door zoon of dochter was geleasd).

De volgende impressies uit de kampkrant van elke dag geven een indruk van het dagelijkse zomerkamp. Deze kampkrant kwam mede tot stand door de stencilmachine en typemachine van de Hagenezen en onze onverschrokken typmiep en extra leiding: NYNKE.

Maandag 11 juli Mijn eerste keer..... (zeilen)

- Y Mijn eerste keer lag ik golvend in mijn bed; Robert
- Y Mijn eerste keer; ik had kramp in mijn armen; Coen
- Y Mijn eerste keer wilde ik nog een keer (veel en vaak); Bert
- Y Mijn eerste keer was spetterend; Nynke
- Y Mijn eerste keer werd ik nat; Miranda
- Y Na mijn eerste keer was een zwembad nog droog; Eric
- Y Na de eerste keer had ik pijn in mijn kont; Carolien
- Y Ik vond de volgende keer toch beter; Gerben
- Y Na mijn eerste keer was ik blij met een glas melk; Sjoerd-Jan
- Y Mijn eerste keer was ik gelijk de lul; Arno
- Y Mijn eerste keer; dat tempo kon ik niet bijhouden; Arthur

Wist u dat...

- ♥ Fenna af en toe voor vuurtoren speelt
- ♥ Sabrina interessante spelletjes speelt met kroonkurken

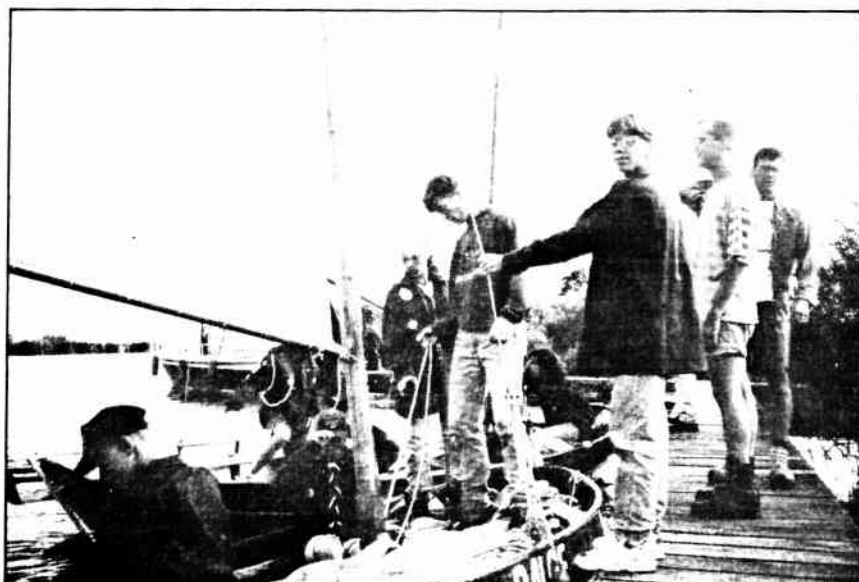
- ♥ Arthur eigenlijk een klein zigeunermeisje is
- ♥ Robert een heel raar gek brillette heeft
- ♥ Arno ontzettend goed tenten kan opzetten
- ♥ Tibor onze enig echte eigen surfboy is
- ♥ Wanneer je bij Porto Bello een pizza besteld, die hoogst waarschijnlijk nooit aankomt
- ♥ Nynke uit hygiënische overwegingen een eigen tent heeft

Dinsdag 12 juli WIST U DAT?????.....

- ξ Iedereen kan zeilen, behalve de Jacob Andreas
- ξ Arno een nieuw soort oorbellen heeft uitgevonden
- ξ Er een vlaggemast is, die zeer goed door de Jacob Andreas is gepioneerd (kunnen ze in ieder geval iets beter)

DE KAMPDOOP

Eerst moesten we heel ver roeien en Sjoerd-Jan en Coen waren mee. Ze hadden gelukkig geen mayo mee. Toen we bij het eiland waren, moesten we in het water gaan staan met een tractorband. Leuk dus en het was nog leuker, want hij mocht het water niet raken. Na een heleboel debiele dingen gedaan te hebben, moesten we nog het hele eind terug roeien. Bij aankomst werden we geblinddoekt en konden we even later genieten

van een lekker hapje en drankje. Vooral het drankje was lekker. Toen moesten we een beetje gaan bubbelen in limonade. Vervolgens mocht je een parcours afleggen (levenslijn). Ik was als derde klaar, dus werd ik als derde gedoopt. Hoe dan in z'n werk ging, heeft de redactie helaas moeten censureren, want er was iemand onder ons die niet gedoopt is. Maar aan het eind was je zeeverkenner en leefden we nog lang en gelukkig.

DOEI MARIJE

Donderdag 14 juli WIST U DAT?????.....

- ♣ Robert het bierdopje zelf heeft
- ♣ Faisal wat aan de houding van de meiden wil doen
- ♣ Nynke belleblaas lekker vindt in haar limo (hygy hé)

POËZIE

Coen, maak je mijn schoen
BZZ BZZ BZ

Ja mevrouw, ik zal het dadelijk doen

KWAK KWAK KWAK

Coen, maak je hem sterk
BZZ BZZ BZZ

Ja mevrouw, dat is mijn werk
KWAK KWAK

Coen, is mijn schoen al klaar
KWAK KWAK

Ja mevrouw, betaald u maar
BZZ BZZ

Coen, ik heb mijn geld niet ontvan-

gen

KWAK KWAK

Nou mevrouw, dan blijft uw schoen hier hangen

BZZ BZZ BZZ BZ

Want op mensen zonder geld

KWAK KWAK

ben ik niet gesteld

BZZ KWAAK BZZZ

(dit was een verlichtende inspiratie van Fenna en een zoekende SABRINA)

CURSUSSEN

Uit reacties en spontane uitlatingen is (na flink wat nadenken) bij Sjoerd-Jan het idee ontsproten om de leden van de Jacob Andreasgroep op cursussen te sturen. Ten eerste: geipend zeilen, 2: opkruisend zeilen, 3: gewoon zeilen, =4: al het genoemde. Wie weet leidt dit tot eerlijker wedstrijden en tot bekentenissen dat het zwaard-dilemma verzonnen was. Ik hoop het. Inschrijven bij Sjoerd-Jan.

Zondag 17 juli WIST U DAT?????.....

- ♦ Er geen ouderdag was, maar wel verrassend veel ouders
- ♦ Ook stootwielen duidelijke taal spreken
- ♦ Niki er is en het gedaan is met de rust
- ♦ Er een aantal personen heel blij

- zijn dat de burens terug zijn
- ♦ De grap is dat ze vandaag zelf weg gaan

DROPPING

O, wat is de leiding lolliig. *Dat zijn wij altijd.* Van 01.00 tot 04.30 uur werden zielepietjes ruw wakker geschud om een luttel 20 km naar het kamp af te leggen. Wij waren natuurlijk weer zeer relaxed aan het doen en lagen voor de bakker te slapen. Tibor. *Wij nemen Tibor niets kwalijk, want als er een stoere jongen heeft lopen "miepen" dan was hij het wel.*

DE 2 DAAGSE TOCHT

Daar gaan jullie dan straks. Twee dagen op pad, zonder het al- ziend oog van de leiding. Nynke rekent erop dat jullie gewapend met tandenborstel, schone onderbroek en sokken het avontuur tegemoet gaan. Laat de hygiëne tijdens deze tocht hoogtij vieren. Zoals je wellicht gemerkt zult hebben of zal merken, heeft elke bak een schrift meegekregen. Het is de bedoeling dat je een gedetailleerd, goedlopend, creatief verslag maakt/schrijft. Plak er souvenirs in, maak tekeningen, schrijf gedichten, Wees dus (nogmaals) creatief!! Wij verheugen ons nu al op het resultaat. Succes.

Dinsdag 19 juli

RUST.... eindelijk had de leiding rust. Wat een heerlijkheid. Wij hopen dat jullie dat ook zo ervaren hebben. Geen leiding die op jullie let. Uiteraard zal een belangrijk deel van de kwak kwak over de afgelopen twee dagen gaan.

WIST U DAT?????....

- α Marije en Niki in pyjama met jerrycans spelen
- α De boten, i.p.v. geschilderd

- worden, door Arno creatief met merkstift bewerkt worden
- α We volgend jaar een vijfdaagse tocht maken
 - α Niki, naast kakelen, heel goed muggen kan vangen
 - α Robert een prima auto heeft, vooral de remmen
 - α Niemand tijdens de tweedaagse tocht zeker helemaal niet hygiënisch verantwoord bezig is geweest
 - α Nynke zich hier veel zorgen over maakt

Woensdag 20 juli

Dit wordt een lang verhaal, in dichtertelijke taal.

's Morgens om 07.00 begon de ellende, toen Bert al vrolijk naar de steiger toe rende. De route was voortijdig besproken, of we er zullen komen, moeten we nog maar hopen. Met een slaperige kop gingen we aan boord, het eten wat we maakten, was daarom niet zoals het hoort. Dat ruime wind varen, konden we wel tot een andere dag bewaren. In de wind gingen we stampen, en daarna in de zon droog verdampen. De vaart naar Workum begon al leuk, Arno bezorgde de 16² een extra deuk. In de vaart waren veel boten, ze waren zowat allemaal naar de kloten. En weet je wat je na een brug vindt, een andere z.v.groep die opkruist bij ruime wind. Dat ze niet zeilen konden, hebben ze later ondervonden. We gaven ze een bad, daardoor werden ze kledder-nat. Voordat we verder gingen, werkten we wat boterhammen naar binnen. De visser vond de plas wat klein, maar wij vonden de dobber best wel fijn. Caroline moest zeiken, daarom moesten we alle boten ontwijken. We wisten dat we Sneek niet zouden halen, daarom gingen we maar naar Langweer varen. Aanleggen mochten we niet, want de havenmeester was een zeurpiet. We dachten, laten we de leiding maar bellen,

dan konden we ze alles vertellen. De leiding kwam niet meer, dus gingen we weer naar de overkant, en zetten daar een voet aan land. De bootsen sliepen lekker in de boot, want dan hadden ze geen gekloot. We hadden amper geslapen, dus de volgende ochtend werd er veel gegapen. Voordat iedereen echt een beetje wakker was, gingen we na een uurtje pas. Iedereen hielp met opruimen goed, en we vertrokken vol goede moed. Na op de kaart te hebben gekeken, zijn we naar Sneek afgeweken. De tocht ging richting Heeg, want onze maagjes waren leeg. Thomas en Tibor hadden stiekem hun maagjes al gevuld, wij moesten op brood wachten met geduld. De reis ging erg snel, dat wilde iedereen wel. In Heeg legden we aan, Sjoerd en Arthur moeten toch iets verder gaan. Iedereen kocht van alles in, voordat de reis verder ging. Op het mastbreekeiland zouden we gaan eten, maar toen kwamen we er achter dat we het brood waren vergeten. Nadat we gezwommen hadden en gezeten, hadden we nog steeds niets gegeten. We gingen terug om een uur of zeven, onderweg hadden we niet echt veel te beleven. Eindelijk kwamen we aan en iedereen kon naar de Hagenezen toe gaan. Einde van de tweedaagse tocht in zicht, dit is het einde van dit gedicht.

EEN DIKKE KUS VAN DE BOOTS EN
LEDEN UIT DE 909

Donderdag 21 juni WIST U DAT????.....

- Ⓟ We twee nieuwe bootsen hebben, dit Niran en Mark zijn
 - Ⓟ De redactie het zonder Tibor moet doen
 - Ⓟ Er foto's als bewijsmateriaal zijn
- Dit tegen betaling afgekocht kan worden

KOKEN MET ROBERT

Men plukke 1 kg. brandnetel. Daarbij voege men twintig hagedissetongen. Eén en ander vult men met rattestaarten. Hieraan voegt men een snufje reigersnavel aan toe. Hoe het smaakt proef je vanavond wel.

Het afscheid van de bootsen. Helaas, helaas, Eric en Sjoerd gaan ons verlaten... Het werd een waar afscheidsfeestje. Taart voor iedereen, speciaal bier, safari en stokbrood met heerlijkheden bij de scheepsraad. Eric en Sjoerd, heel veel succes en geluk voor de toekomst en BEDANKT!!

HOT HOT

De 946 was gisteren de kampioen van de zeilwedstrijd en Sjoerd was onovertreffelijk met de wrikwedstrijd. Het gigantische botenspelbord werd gewonnen door de 706. Wat was het weer een produktief dagje. En dan als klap op de vuurpijl een spetterende

BONTE AVOND die vol met geweldige sketches, liedjes etc zal zijn. Tot slot mag het nog tijdens de disco.

Zoals wel duidelijk is, hebben alle zeeverkenneren een gigantisch gaaf en goed kamp gehad. Vrijdag zat het voor de meesten op. Om 19.00 kwamen de eerste ouders en gingen de eerste kinderen weg. Zo kwam ook Marks moeder, alleen Mark ging niet mee terug. Als nieuwe boots mocht hij mee met

de tweedaagse terugtocht. De bootsen en leiding vertrokken 's avond nog naar Stavoren. Diep in de nacht kwam, na sightseeing over de plassen, de laatste boot daar. 's Morgens om 07.00 met de eerste schutting van de sluis mee en achter de sleper. De windrichting was goed alleen de wind zou minder hard waaien. Na een spectaculaire tocht over het IJsselmeer en het Markermeer werd er 's avonds gekookt en geslapen in Oudekerk aan de

Amstel. De volgende dag verder. Na een paar uur werden we los gegooid en gingen we zeilen. Helaas, de windvoorspelling was goed, maar het werd drijven. Soms, heel soms, ben je als zeeverkenner blij met motorboten die je willen slepen. De zondag was het vroeg in de middag toen er bij Nieuwkoop een stel zeilen te zien waren; dit was toen jammerlijk het einde van een gaaf zomerkamp, maar ja, volgend jaar weer. ✚

UCH DAAR GINGEN WE.

Kampverslag Holbihorde

Mooi weer, veel gezellige welpen, allemaal een fiets, en een grote tas vol met zwembroeken, knuffels, tandenborstels en laarzen. Veel, heel veel, grote zware kisten met heel veel gezellige spel dingetjes en het eten natuurlijk om niet te vergeten (Welpen kunnen namelijk heel wat wegwerken in zo'n weekje). Wat zouden we ons nu nog meer kunnen wensen..... een vrachtauto!!! En ook die hadden we! Dat belooft dus een geslaagde week te worden.

Na een tijdje rijden kwamen we in Amersfoort aan. We moesten natuurlijk nog gaan ontdekken of het allemaal echt zo leuk was als het eruit zag, maar ook het huis en de omgeving zag er heel geschikt uit.

UCH WE ZIJN ER.

Al dat veel belooft werd echt waar. We hebben alleen maar mooi

weer gehad en ons super vermaakt. We zijn bijna elke dag gaan zwemmen, want echte Indianen doen niets liever als zwemmen. INDIANEN ?? Ja, Indianen. Onze welpen waren geen welpen meer, maar echte Indianen. De hele week

hebben we rondgelopen, gefietst en gespeeld als echte Indianen. We bouwden een wig-wam, aten als Indianen eten en noem maar op. Op een zekere dag, toen we aan het spelen waren (één of ander wazig sportdagspelletje), kwam er zom-

aar uit het bos een indiaan tevoorschijn. Hij vertelde ons dat hij op zoek was naar een totempaal. Zonder deze totem zou het nooit meer regenen in het woud waar hij vandaan kwam. Natuurlijk wilde wij de indiaan wel helpen. Zo kwam van het een het ander. We kregen enge mannen op bezoek (zij wilden de totempaal ook hebben), deden hele speurtochten en noem maar op. Vrijdag vonden we het laatste stuk in de dierentuin, samen met nog een andere indiaan. Met de Indianen aten we ons laatste avondmaal en hadden we onze bonte avond, met.... hoe kan het ook anders, een kampvuur. Rode wolvendoder heeft het toen met onze hulp laten regenen in Amerika. Dit klinkt wel een beetje raar, want wij waren in Amersfoort en daar moest het gaan regenen, maar volgens hem werkte het echt, als we maar deden wat hij zij. Zo hebben we heel wat rondjes rond het kampvuur gemaakt. Toen deed hij zelf nog wat vreemde dingen. Met veel rook en iets raars lichtgevends werd ons het sein gegeven dat het gelukt was!!!! Het regende !!! Daar tenminste, want bij ons was het nog steeds mooi weer.

UCH DAAR GAAN WE WEER

De volgende morgen moesten we alweer vroeg op. Tijd om naar huis te gaan. Met wat hulp van een paar